

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET GERECHT
6 december 1996 *

In zaak T-155/96 R,

Stadt Mainz (Duitsland), vertegenwoordigd door M. Heidenhain, B. Maassen, C.-G. Hasselmann en H. Satzky, advocaten te Berlijn, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van J. Hoss, Côte d'Eich 15,

verzoekster,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door P. F. Nemitz en D. Triantafyllou, leden van haar juridische dienst, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van beschikking 96/631/EG van de Commissie van 17 juli 1996 betreffende staatssteun van de Stadt Mainz, een lokaal overheidslichaam van de Bondsrepubliek Duitland, aan de onroerendgoedmaatschappij Fort Malakoff Mainz mbH & Co. KG, een dochteronderneming van Siemens AG/Siemens Nixdorf Informationssysteme AG (PB 1996, L 283, blz. 43),

geeft

* Proceestaal: Duits.

DE PRESIDENT VAN HET GERECHT

de navolgende

Beschikking

De feiten en het procesverloop

1 Bij beschikking 96/631/EG van 17 juli 1996 betreffende staatssteun van de Stadt Mainz, een lokaal overheidslichaam van de Bondsrepubliek Duitsland, aan de onroerendgoedmaatschappij Fort Malakoff Mainz mbH & Co. KG (hierna: „Fort Malakoff”), een dochteronderneming van Siemens AG/Siemens Nixdorf Informationssysteme AG (hierna: „Siemens”), stelde de Commissie vast, dat de verkoop van een in de Stadt Mainz gelegen terrein aan Fort Malakoff voor een prijs die onder de marktwaarde lag, staatssteun in de zin van artikel 92, lid 1, EG-Verdrag ten bedrage van 4 904 725 DM inhield (PB 1996, L 283, blz. 43; hierna: „beschikking”). In artikel 1 van die beschikking verklaarde zij in de eerste plaats dat die steun onwettig was, omdat hij in strijd met artikel 93, lid 3, EG-Verdrag — waarin is bepaald dat steunmaatregelen moeten worden aangemeld — was verleend, en in de tweede plaats dat hij onverenigbaar was met de gemeenschappelijke markt. In artikel 2 van de beschikking gelastte zij Duitsland, de steun van de begunstigde onderneming terug te vorderen.

2 Vaststaat, dat de verkoopprijs van het dichtbij de Rijn, in de binnenstad gelegen terrein met een totale oppervlakte van 22 010 m² 13 528 650 DM bedroeg, dat wil zeggen 614,66 DM per m². In de op 24 februari 1992 tussen de Stadt Mainz en Fort Malakoff, een vastgoedholding van Siemens, gesloten overeenkomst was bepaald, dat die prijs opeisbaar en betaalbaar was op de dag van de eigendomsoverdracht, die op 1 januari 1995 zou plaatsvinden. Er werd geen rente overeengekomen voor de periode tussen de ondertekening van de overeenkomst en de eigendomsoverdracht.

- 3 In ruil voor genoemde prijs, die onder de marktwaarde lag welke kon worden berekend op basis van de prijzen voor vergelijkbare terreinen binnen de Stadt Mainz, legde de overeenkomst Fort Malakoff een aantal verplichtingen op. Zo was zij gehouden, een kantoor- en zakencomplex met 25 000 m² nuttig oppervlak en een ondergrondse parkeergarage met 800 plaatsen te bouwen voor een distributie- en opleidingscentrum van Siemens. Zij moest het terrein uiterlijk één jaar na de voltooiing van de gebouwen voor een periode van minimaal vijftien jaar verhuren aan Siemens of daarmee verbonden ondernemingen, die daar een aan de bedrijfsbelasting onderworpen commerciële activiteit moesten uitoefenen. Wanneer aan die bepaling niet volledig werd voldaan, moest Fort Malakoff het verschil betalen tussen de overeengekomen prijs en de feitelijke marktwaarde ten tijde van de verkoop, met dien verstande dat het betaalde bedrag niet lager mocht zijn dan 40 miljoen DM. Voor die voorwaardelijke vordering van de Stadt Mainz was als zakelijke zekerheid een in het hypotheekregister ingeschreven hypotheek van de eerste rang ten bedrage van 40 miljoen DM gegeven.
- 4 In haar beschikking aanvaardde de Commissie de conclusies waartoe de onafhankelijke taxatiecommissie van de Stadt Mainz in haar deskundigenrapport — dat door de Duitse regering aan de Commissie is overgelegd in het kader van de onderzoeksprocedure van artikel 93, lid 2, EG-Verdrag — was gekomen met betrekking tot de marktwaarde van het betrokken terrein ten tijde van de ondertekening van de verkoopovereenkomst en met betrekking tot de economische betekenis van de aan de koper opgelegde bijzondere verplichtingen, alsmede de argumenten van de Duitse regering zoals die in de beschikking zijn uiteengezet, met uitzondering van de stelling, dat de verplichting om hypothecaire zekerheid te stellen, in het gewone handelsverkeer door een lagere koopprijs zou worden gecompenseerd. In deze omstandigheden was de Commissie van oordeel dat, gelet op de bijzondere verplichtingen die de koper op zich had genomen, de marktwaarde van het terrein moest worden vastgesteld op 837,50 DM per m², dat wil zeggen 18 433 375 DM voor het gehele terrein, in plaats van de in de overeenkomst overeengekomen 13 528 650 DM.
- 5 Bij op 9 oktober 1996 ter griffie van het Gerecht neergelegd verzoekschrift heeft de Stadt Mainz krachtens artikel 173, vierde alinea, EG-Verdrag beroep ingesteld tot nietigverklaring van de door de Commissie aan de Bondsrepubliek Duitsland gerichte beschikking.

- 6 Bij op dezelfde dag ter griffie van het Gerecht neergelegde afzonderlijke akte heeft verzoekster voorts krachtens artikel 185 EG-Verdrag verzocht om opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikking. De Commissie heeft haar schriftelijke opmerkingen dienaangaande ingediend bij op 8 november 1996 ter griffie van het Gerecht neergelegde akte. Partijen zijn in hun mondelinge opmerkingen gehoord op 25 november 1996.

In rechte

- 7 Ingevolge de artikelen 185 en 186 van het Verdrag en artikel 4 van besluit 88/591/EGKS, EEG, Euratom van de Raad van 24 oktober 1988 tot instelling van een Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (PB 1989, L 319, blz. 1), zoals gewijzigd bij besluit 93/350/Euratom, EGKS, EEG van de Raad van 8 juni 1993 (PB 1993, L 144, blz. 21), en bij besluit 94/149/EGKS, EG van de Raad van 7 maart 1994 (PB 1994, L 66, blz. 29), kan het Gerecht, indien naar zijn oordeel de omstandigheden zulks vereisen, opschorting van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling bevelen of andere noodzakelijke voorlopige maatregelen gelasten.
- 8 Artikel 104, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering bepaalt, dat een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging slechts kan worden ontvangen, indien de verzoeker tegen de betrokken handeling beroep heeft ingesteld bij het Gerecht. Volgens vaste rechtspraak moet het probleem van de ontvankelijkheid van het beroep in de hoofdzaak in beginsel niet worden onderzocht in het kader van een kort geding. Het dient te worden aangehouden tot het onderzoek van het beroep in de hoofdzaak — tenzij dit voorshands kennelijk niet-ontvankelijk voorkomt — teneinde de beslissing van het Gerecht in de hoofdzaak niet te prejudiciëren (zie laatstelijk de beschikking van de president van het Gerecht van 14 oktober 1996, zaak T-137/96 R, Valio/Commissie, Jurispr. 1996, blz. II-1327, r. o. 27).
- 9 Ingevolge artikel 104, lid 2, moeten verzoeken tot verkrijging van voorlopige maatregelen een duidelijke omschrijving bevatten van de omstandigheden waaruit het spoedeisend karakter blijkt, alsmede de middelen, zowel feitelijk als rechtens, op grond waarvan de maatregel waartoe wordt geconcludeerd, aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt. De gevraagde maatregelen moeten een voorlopig karakter hebben in die zin, dat zij de beslissing ten gronde niet mogen prejudiciëren (zie beschikking Valio/Commissie, reeds aangehaald, r. o. 15).

- 10 Volgens de president van het Gerecht moet in casu in de eerste plaats de voorwaarde van spoedeisendheid worden onderzocht.

Periculum in mora

Argumenten van partijen

- 11 Verzoekster brengt in herinnering, dat aan de voorwaarde van spoedeisendheid moet worden geacht te zijn voldaan, indien de opschorting van de tenuitvoerlegging van een bestreden beschikking niet belet dat de beschikking nog volledige werking krijgt wanneer het beroep in de hoofdzaak zou worden verworpen, en, omgekeerd, indien het bij een eventuele nietigverklaring van de beschikking moeilijk of onmogelijk zou zijn, de situatie die door onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beschikking is ontstaan, later terug te draaien (zie onder meer de beschikking van de president van het Hof van 11 mei 1989, gevoegde zaken 76/89 R, 77/89 R en 91/89 R, RTE e. a., Jurispr. 1989, blz. 1141, r. o. 12 e. v.).
- 12 Zonder opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikking waarbij wordt gelast, de steun van Fort Malakoff terug te vorderen, zou in casu de Bondsrepubliek Duitsland waarschijnlijk via het Land aan de Stadt Mainz opdragen, het in de beschikking als staatssteun aangemerkte bedrag, inclusief rente, onverwijld van Fort Malakoff terug te vorderen. Verzoekster nu is van mening, dat zij niet kan worden gedwongen om, tegen beter weten in en in strijd met het beginsel „pacta sunt servanda”, voor een nationale rechterlijke instantie terugbetaling te vorderen van steun die in strijd met de vormvoorschriften zou zijn verleend, zolang niet vaststaat dat inderdaad een uit overheidsmiddelen gefinancierd en als steun aan te merken bedrag is toegekend.
- 13 Bovendien zou een dergelijk beroep tegen Fort Malakoff waarschijnlijk door de Duitse rechter niet-ontvankelijk worden verklaard met het argument, dat verzoek-

ster geen procesbelang heeft zolang niet vaststaat, dat de beschikking in stand zal blijven. Zelfs indien een dergelijk beroep wél ontvankelijk werd verklaard, valt volgens verzoekster hoe dan ook aan te nemen, dat de nationale rechter ambtshalve of desgevraagd zou besluiten, de behandeling van de zaak te schorsen, in afwachting van een uitspraak van het Gerecht over de wettigheid van de beschikking, dan wel krachtens artikel 177 EG-Verdrag een prejudiciële uitleggingsvraag voor te leggen aan het Hof.

- 14 Verzoekster betoogt voorts, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beschikking Fort Malakoff in de gelegenheid zou stellen, zich te beroepen op de volledige of gedeeltelijke nietigheid van de in geding zijnde verkoopovereenkomst en aldus te trachten, van bepaalde in die overeenkomst geformuleerde langlopende verplichtingen bevrijd te worden, waardoor een onomkeerbare situatie zou ontstaan. Volgens verzoekster is die vrees geenszins ongegrond. Het door Fort Malakoff te bouwen distributie- en opleidingscentrum van Siemens is nog niet voltooid en de rentabiliteit ervan op middellange en lange termijn is uiterst onzeker geworden. De ondernemingen die zich bezighouden met gegevenswerking, zijn als gevolg van de gewijzigde marktsituatie teruggekomen van de idee, te beschikken over eigen opleidingscentra met daaraan verbonden distributiecentra. Bovendien zijn in de regio Rijn-Main de prijzen van kantoorruimten die geschikt zijn om als opleidingscentra te worden verhuurd, al maanden aan het dalen; die prijzen zijn vermoedelijk aanzienlijk lager dan de kosten die verbonden zijn aan een centrum voor dienstverlening dat aan een concern toebehoort. In dit verband heeft verzoekster ter terechtzitting gepreciseerd, dat tijdens besprekingen die op 27 september 1996 tussen de Stadt Mainz, Fort Malakoff en Siemens werden gevoerd, laatstgenoemde in de eerste plaats heeft verklaard, dat zij niet genegen is beroep in te stellen tegen de beschikking. In de tweede plaats zou zij hebben betoogd, dat de met de Stadt Mainz gesloten overeenkomst ten dele of volledig nietig is wegens schending van artikel 93, lid 3, EG-Verdrag, en in de derde plaats zou zij zich bereid hebben verklaard, een verhoging van de litigieuze koopprijs te accepteren. Uit al die elementen leidt verzoekster af, dat Siemens zal trachten bevrijd te worden van haar langlopende verplichtingen, die, gelet op de ontwikkeling van de marktsituatie, voor haar concern onvoordelig zijn geworden.

- 15 In deze context zou de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beschikking ernstige en onherstelbare schade teweegbrengen voor verzoekster, daar het gebruik door Siemens van het betrokken terrein tot het jaar 2012 voor haar van fundamenteel belang is, zowel uit stedenbouwkundig oogpunt als in economisch en sociaal

opzicht. Het zou voor de Stadt Mainz namelijk zeer moeilijk zijn, een nieuwe koper te vinden die bereid zou zijn in te stemmen met de door Siemens geaccepteerde prijzen en voorwaarden. Omgekeerd zou de opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikking niet beletten, dat de beschikking nog volledige werking krijgt wanneer zij door het Gerecht zou worden bekrachtigd. Volgens verzoekster is de steun die aan Fort Malakoff zou zijn verleend, naar verhouding bescheiden en bedraagt hij ten hoogste 2 % van de totale investering van deze vennootschap in de verwezenlijking van het in de betrokken verkoopovereenkomst bedoelde project. De terugvordering van de steun zou dus niet in gevaar komen.

- 16 De Commissie wijst verzoeksters betoog van de hand. Zij merkt om te beginnen op, dat verzoekster erkent dat voor de tenuitvoerlegging van de beschikking de tussenkomst van de betrokken staat vereist is. Er is echter nog geen procedure ingeleid. Bovendien heeft verzoekster dank zij de in het nationale recht voorziene rechtsmiddelen hoe dan ook de mogelijkheid om, teneinde de gestelde schade te vermijden, een — eventueel voorlopige — bescherming te verkrijgen tegen een nationaal besluit waarbij de terugvordering van de steun wordt gelast.
- 17 Tegen eventuele pogingen van Fort Malakoff om van haar contractuele verplichtingen bevrijd te worden, kan verzoekster zich volgens de Commissie verweren door haar toevlucht te nemen tot de in het nationale recht voorziene rechtsmiddelen om de naleving van contractuele verplichtingen te verzekeren.
- 18 Volgens de Commissie zou de ontbinding van de overeenkomst hoe dan ook uitsluitend tot gevolg hebben, dat de situatie van vóór de totstandkoming ervan wordt hersteld. Verzoekster zou dan de mogelijkheid hebben, het terrein in het openbaar te verkopen en er een betere prijs voor te krijgen. Zelfs indien het voor haar moeilijk zou zijn, een nieuwe koper te vinden of dezelfde prijs te krijgen, dan nog zou haar schade louter financieel en dus herstelbaar zijn. Overigens heeft verzoekster volgens de Commissie niet aangetoond, dat een nieuwe verkoop in dergelijke omstandigheden een bedreiging zou vormen voor de gemeentefinanciën. Verzoeksters bewering, dat de steun die zou zijn verleend, naar verhouding bescheiden is, bevestigt volgens de Commissie veeleer, dat noch verzoekster zelf noch Fort Malakoff buitensporig zou worden geraakt door de onmiddellijke terugvordering van de steun.

Beoordeling door de rechter in kort geding

- 19 Volgens vaste rechtspraak moet bij de beoordeling van de spoedeisendheid van voorlopige maatregelen worden nagegaan, of de uitvoering van de omstreden besluiten vóór de uitspraak van het Gerecht in de hoofdzaak de partij die om de maatregelen verzoekt, ernstige en onherstelbare schade kan berokkenen die ook door nietigverklaring van het bestreden besluit niet kan worden goedgeemaakt, en of de gevraagde maatregelen, ofschoon voorlopig, niet onevenredig zijn aan het belang dat de verwerende partij erbij heeft, dat haar besluiten ook worden uitgevoerd wanneer zij het voorwerp zijn van een beroep in rechte. Het is aan de verzoekende partij om aan te tonen, dat aan die voorwaarden is voldaan (zie laatstelijk de beschikking van de president van het Gerecht van 28 augustus 1996, zaak T-112/96 R, Séché, JurAmbt. 1996, blz. II-1121, r. o. 16).
- 20 Volgens verzoekster zou in casu het gevaar van ernstige en onherstelbare schade in geval van onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beschikking in de eerste plaats hierin bestaan, dat zij verplicht zou kunnen worden tegen Fort Malakoff een gerechtelijke procedure aan te spannen met het oog op de terugvordering van het als staatssteun aangemerkte bedrag, en in de tweede plaats in een eventuele wijziging van de contractvoorwaarden of zelfs in een nietigverklaring van de overeenkomst op verzoek van Siemens, als gevolg van de wijziging van de verkoopprijs ingevolge de beschikking waarbij de terugvordering van de steun wordt gelast.
- 21 Wat in de eerste plaats het gevaar betreft, dat verzoekster zou kunnen worden gedwongen tegen haar wederpartij een gerechtelijke procedure aan te spannen met het oog op de terugvordering van het als steun aangemerkte bedrag, moet om te beginnen worden beklemtoond, dat volgens het dossier en de met elkaar overeenstemmende opmerkingen van partijen tot dusver geen initiatief of maatregel in die richting is genomen.
- 22 Bovendien heeft verzoekster — gesteld al dat de Duitse regering stappen zou ondernemen met het oog op de terugvordering door verzoekster van het als steun aangemerkte bedrag — niet gepreciseerd, waarin haar schade precies zou bestaan. De enkele omstandigheid dat zij verplicht kan worden, een bepaling van de over-

eenkomst — in casu die betreffende de koopprijs — wegens het beweerdelijk onregelmatige karakter ervan op te zeggen en tegen Fort Malakoff een procedure te beginnen met het oog op de terugvordering van de beweerde steun, zou niet, zoals verzoekster stelt, in strijd zijn met het beginsel „pacta sunt servanda”, doch enkel recht doen aan de vereisten die verband houden met het beginsel van de wettigheid van het overheidsoptreden.

- 23 Wat in de tweede plaats het gevaar van ernstige en onherstelbare schade betreft, dat zou voortvloeien uit de wens van Fort Malakoff en Siemens om, door te stellen dat de in geding zijnde overeenkomst geheel of ten dele nietig is wegens strijd met de artikelen 92 en 93 van het Verdrag, van bepaalde van hun langlopende verplichtingen bevrijd te worden, moet worden opgemerkt, dat verzoekster niets aanvoert waaruit kan worden opgemaakt, dat die ondernemingen inderdaad voornemens zijn zich aan hun contractuele verplichtingen te onttrekken. Met name noemt zij geen enkel initiatief hunnerzijds dat erop gericht is, te onderhandelen over een eventuele wijziging van de overeenkomst teneinde rekening te houden met de verhoging van de koopprijs ingevolge de beschikking. Uit de door Siemens tijdens een gesprek met verzoekster op 27 september 1996 gemaakte opmerking, die, naar verzoekster ter terechtzitting heeft meegedeeld, hierop neerkwam, dat zij bereid zou zijn de door de beschikking veroorzaakte prijsverhoging te accepteren, valt intengendeel veeleer af te leiden, dat Siemens niet voornemens is haar langlopende verplichtingen ter discussie te stellen. Meer in het algemeen blijkt uit het dossier en de opmerkingen van partijen niet, dat Fort Malakoff of Siemens concrete stappen heeft genomen om een wijziging van de overeenkomst te bewerkstelligen.

- 24 Daarbij komt, dat verzoekster — gesteld al dat Fort Malakoff van haar contractuele verplichtingen bevrijd wenst te worden, hetgeen niet is aangetoond — niet met een concrete verklaring noch met enig overtuigend argument is gekomen waaruit blijkt, dat volgens het Duitse overeenkomstenrecht de terugvordering van het als steun aangemerkte bedrag ertoe zou kunnen leiden, dat bepaalde van de in de overeenkomst geformuleerde essentiële verplichtingen in geding worden gebracht, terwijl naar haar eigen zeggen het terug te betalen bedrag ten hoogste 2 % van de totale investering van Fort Malakoff in de verwezenlijking van het betrokken project zou uitmaken. Bij gebreke van nauwkeuriger aanwijzingen lijkt het op het eerste gezicht weinig aannemelijk, dat een naar verhouding geringe

verhoging van de koopprijs een fundamentele wijziging van bepaalde van de door Fort Malakoff aangegane essentiële verbintenissen of zelfs de ontbinding van de overeenkomst kan rechtvaardigen.

25 Bovendien heeft verzoekster niet aangetoond, dat de nationale rechtsmiddelen die haar naar Duits recht ter beschikking staan om zich in voorkomend geval ertegen te verzetten, dat haar wederpartij de overeenkomst wijzigt of ten dele of geheel opzegt, haar niet in staat zouden stellen om ernstige en onherstelbare schade — gesteld dat zij het bestaan daarvan kan aantonen — te voorkomen (zie de beschikkingen van de president van het Hof van 6 februari 1986, zaak 310/85 R, Deufile, Jurispr. 1986, blz. 537, r. o. 22; 15 juni 1987, zaak 142/87 R, België/Commissie, Jurispr. 1987, blz. 2589, r. o. 26, en 17 maart 1989, zaak 303/88 R, Jurispr. 1989, blz. 801, summierse publikatie).

26 In dit verband moet worden beklemtoond, dat de Duitse rechter als enige bevoegd is te bepalen, of de wijziging van de koopprijs ingevolge de beschikking waarbij de terugvordering van het als steun aangemerkte bedrag wordt gelast, volgens de relevante bepalingen van het Duitse recht in de omstandigheden van de onderhavige zaak de volledige of gedeeltelijke nietigheid van de overeenkomst kan rechtvaardigen. In zoverre is hij het best in staat om in voorkomend geval te beoordelen, of er termen aanwezig zijn om voorlopige maatregelen te nemen ter bewaring van verzoeksters rechten in afwachting van de uitkomst van de voor het Gerecht aanhangige procedure in de hoofdzaak.

27 Bovendien moet hoe dan ook worden opgemerkt, dat de opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikking in het kader van de onderhavige procedure enkel tot gevolg zou hebben, dat voor de duur van de procedure in de hoofdzaak elke maatregel van de Duitse overheid met het oog op de terugvordering van de

beweerdelijk verleende steun wordt uitgesloten. Die opschorting zou niet noodzakelijkerwijs en automatisch beletten, dat Fort Malakoff stappen onderneemt ten einde te bewerkstelligen, dat de overeenkomst nietig wordt verklaard of wordt gewijzigd, op grond dat zij steun zou behelzen die is verleend in strijd met artikel 93, lid 3, van het Verdrag, waarvan het Hof de rechtstreekse werking heeft erkend. In een dergelijk geval zou het aan de eventueel aangezochte nationale rechter zijn om te beoordelen, of het opportuun is om overeenkomstig het nationale procesrecht in afwachting van de uitspraak van het Gerecht op het beroep ten principale zijn uitspraak aan te houden of andere voorlopige maatregelen te treffen (zie hiervóór, r. o. 26).

- 28 Ten slotte heeft verzoekster — gesteld al dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beschikking tot een onomkeerbare nietigverklaring van de overeenkomst zou kunnen leiden, hetgeen niet is bewezen — niet aangetoond, dat zij in ernstige economische en financiële moeilijkheden zou komen te verkeren en dat zij niet in staat zou zijn, het betrokken terrein, gelegen in de binnenstad, aan een of meer andere kopers te verkopen tegen voorwaarden die zowel uit financieel als uit stedenbouwkundig oogpunt, alsook wat de economische en sociale gevolgen betreft, even gunstig zijn.
- 29 Uit al het voorgaande volgt, dat verzoekster geen overtuigende argumenten heeft aangevoerd op grond waarvan kan worden aangenomen, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beschikking haar een moeilijk herstelbare schade kan berokkenen.
- 30 Mitsdien is de voorwaarde betreffende het bestaan van periculum in mora niet vervuld. Het onderhavige verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging moet derhalve worden afgewezen, zonder dat behoeft te worden ingegaan op de door de Commissie opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid en op de middelen en argumenten die verzoekster heeft aangevoerd om de toekenning van de gevraagde voorlopige maatregel materieel te rechtvaardigen.

DE PRESIDENT VAN HET GERECHT

beschikt:

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Luxemburg, 6 december 1996.

De griffier

H. Jung

De president

A. Saggio